

Πρώτη συμφωνία ελεύθερου εμπορίου της Κίνας με ευρωπαϊκό κράτος

16/Απρ/2013 11:16

Του Κώστα Ράπτη

Μπορεί να αποβεί ισοβαρής και αμοιβαία επωφελής η συνεργασία ανάμεσα σε ένα κράτος μόλις 320.000 κατοίκων και έναν κολοσσό με πληθυσμό 4.000 φορές μεγαλύτερο; Η Ισλανδία και η Κίνα απαντούν θετικά, καθώς τη Δευτέρα, στο πλαίσιο της τριήμερης επίσημης επίσκεψης της Ισλανδής πρωθυπουργού Johanna Sigurdardottir, υπέγραψαν, μετά από κυοφορία έξι ετών, συμφωνία ελεύθερου εμπορίου, την πρώτη του είδους ανάμεσα στον ασιατικό κολοσσό και ένα ευρωπαϊκό κράτος.

Το γεγονός ότι η Ισλανδία δεν αποτελεί μέλος της Ε.Ε. κατέστησε τη συμφωνία δυνατή, καθώς οι '27' αρνούνται έως τώρα να αναγνωρίσουν στην Κίνα καθεστώς ελεύθερης οικονομίας. Η δε υποχώρηση της κινεζικής πλευράς σε ό,τι αποτελούσε το κύριο μέλημα των Ισλανδών συνομιλητών της, ήτοι τη διατήρηση των υφιστάμενων περιορισμών στην εγκατάσταση ξένου εργατικού δυναμικού, ώστε να μην αποικισθεί από Κινέζους η νησιωτική πατρίδα τους, διευκόλυε την ολοκλήρωση του "deal".

(Σημειώνεται ότι την Ισλανδία επισκέφθηκε τον Απρίλιο του 2012 ο τότε πρωθυπουργός της Κίνας Wen Jiabao, στο πλαίσιο βορειοευρωπαϊκής περιοδείας του, ενώ η κινεζική πρεσβεία στο Ρέικιαβικ είναι ένα κτίριο μάλλον ογκωδέστερο από αυτού του ίδιου του ισλανδικού υπουργείου Εξωτερικών).

Παλεύοντας ακόμη με τις επιπτώσεις της κατάρρευσης του τραπεζικού τους συστήματος το 2008 (που κληροδότησε περιορισμούς στην κίνηση κεφαλαίων μέχρι και σήμερα), οι Ισλανδοί έχουν κάθε λόγο να είναι ικανοποιημένοι από την κατάργηση των δασμών (της τάξης του 8-10%) στο κύριο εξαγωγίμο είδος της ισλανδικής οικονομίας: τα αλιεύματα, που πλέον προορίζονται να καλύψουν την εκτέλιξη των διατροφικών συνηθειών της διαρκώς ογκούμενων κινεζικών μεσοστρωμάτων. Ήδη το 2012, οι ισλανδικές εξαγωγές προς την Κίνα, άγγιξαν τα 65 δισ. δολάρια, σημειώνοντας αύξηση κατά 40%, ενώ αντιστρόφως οι εισαγωγές κινεζικών ειδών έφθασαν τα 43 δισ. δολάρια. Παράλληλα, η κατάργηση των δασμών (17%) στα ανθρακονήματα που παράγει η Ισλανδία από την ηφαιστειακή λάβα, αναμένεται να κινητοποιήσει επενδυτές οι οποίοι ενδιαφέρονται να τροφοδοτήσουν την κινεζική αγορά. Όμως το διακύβευμα της σινο-ισλανδικής συνεργασίας είναι πολύ μεγαλύτερο.

Η κλιματική μεταβολή ανοίγει νέες οδούς ναυσιπλοΐας και νέες δυνατότητες εκμετάλλευσης του φυσικού πλούτου που κρύβει η Αρκτική, εξ ού και η Κίνα [φλερτάρει εντατικά όχι μόνο την Ισλανδία αλλά και την Γροιλανδία](#).

Ο διάπλους της Αρκτικής είναι ήδη δυνατός για τέσσερις μήνες κάθε καλοκαίρι και μέχρι τα μέσα του αιώνα υπολογίζεται ότι θα είναι δυνατός καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, μειώνοντας κατά 40% την θαλάσσια απόσταση από το Αμβούργο στη Σαγκάη. Επιπλέον, πρόκειται για μία ναυτική οδό, εναλλακτική προς τα στενά της Μαλάκκας, που θέτουν υπό τον έλεγχο ανταγωνιστικών δυνάμεων την ενεργειακή και λοιπή τροφοδοσία της Κίνας. Ήδη πέρσι, το παγοθραυστικό Χuelong υπήρξε το πρώτο κινεζικό πλοίο που πέρασε από τον Ειρηνικό στον Ατλαντικό μέσω της Αρκτικής. Η Ισλανδία θα μπορούσε κάλλιστα να μετατραπεί σε κόμβο των διεθνών θαλασσίων μεταφορών.

Επιπλέον, στην Αρκτική βρίσκονται μεγάλα κοιτάσματα χρυσού, διαμαντιών, ψευδαργύρου, σιδήρου καθώς και το 25% των ανεκμετάλλευτων υδρογονανθράκων του πλανήτη.

Εξ ού και η Κίνα επιθυμεί διακαώς, μολονότι απέχει 1.000 μίλια από τον Αρκτικό Κύκλο, να αποκτήσει θέση παρατηρητή στο 8μελές Αρκτικό Συμβούλιο, έχοντας επ' αυτού τη στήριξη των βορειοευρωπαϊκών κρατών (και το πιθανό βέτο των ΗΠΑ).

Για τη Ουάσιγκτον, τυχόν επέκταση της sino-ισλανδικής συνεργασίας στον τομέα της ασφάλειας θα αποτελούσε πραγματικό εφιάλη. Είναι άλλωστε πρόσφατη η πρόταση της Ισλανδίας να παραχωρήσει στη Ρωσία την πρώην ΝΑΤΟϊκή βάση του Keflavik, με αντάλλαγμα ρωσικό δάνειο που θα απέτρεπε την ισλανδική χρεωκοπία.

Οι ίδιοι οι Ισλανδοί είναι αμφίθυμοι. Είναι χαρακτηριστικός ο αγώνας εδώ και 18 μήνες του Κινέζου μεγιστάνα Huang Nubo ο οποίος επιθυμεί να αγοράσει μια μεγάλη έκταση στη βορειοανατολική Ισλανδία για τη δημιουργία ενός luxury resort. Ορισμένοι θεωρούν πως πρόκειται για συγκεκριμένη προσπάθεια δημιουργίας ναυτικής βάσης στο εγγύς μέλλον, στο πλαίσιο μιας ευρύτερης στρατηγικής για την απόκτηση ερεισμάτων στην περιφέρεια.

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)